

قورئان بیدرگدنه وه و کارگده پئی

(سورهتی القدر)

کۆکردنه وه وئاماده کردنی
ایاد و محمد تادو (ابو اییاس)

۱۴۴۱ هجری - ۲۰۲۰ زلنی

قورئان بئیرکردنه وه و کارکردن پیّی

(سوره تئ القدر)

کۆکردنه وه و ناماده کردنی

ایاده محمدقادر (ابو الیاس)

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: قورئان بیرکردنه وه و کارکردن پی ى (سوره تى القدر)

ئاماده کردنی : آیاد محمد قادر (أبو إلياس)

پیداچوونه وه : مامؤستا بهمن که لاری

تایپ و دیزاین : م. سیروان شیخ له نگیری

سالی چاپ : ۱۴۴۱ هجری - ۲۰۲۰ زاینی

چاپ: چاپی یه که م

پ ۱/ تایه قورئان له مانگی رهمه زان و له شهوی قه دردا دابه زیوه؟

وئام / (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) (القدر- ۱)

واته: ئیمه به راستی قورئانمان دابه زانده ته خواره وه له شهویکی به فیهرو ریژداردا. خودای گه وه ناگه دارمان ده کاته وه که قورئان له شهویکی به ریژو پیروژدا دابه زیوه که شهوی قه دره له تایه تیکی تر داده فهرمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ﴾ (الدخان- ۳) واته: به راستی ئیمه له شهویکی به فیهرو پیروژدا (که شهوی قه دره) (قورئان) مان دامانبه زانده ته خواره وه. وه شهوی قه دریش ئه وه شهویه که ده که ویته مانگی رهمه زان به به لگه ی ئه م تایه ته: (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ) (البقرة: ۱۸۵) واته: مانگی رهمه زان (ئه و مانگه یه) که قورئانی تیادا هاتوته خواره وه. (ئیین عباس) ده لیت: مانگی رهمه زان ئه و مانگه یه که خوی گه وه قورئانی پیروزی تیادا ناره خواره وه هه ره مووی به یه کجار له (لوح المحفوظ) وه بو (بیت العزه) له ئاسمانی دنیا له ویشه وه بو سه ره پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) دابه زیوه ، له ماوه ی بیست و سی سالدای به پی ی رودا وه کان ، یه که م تایه ت له مانگی رهمه زاندا دابه زیوه له شهوی قه دردا. (تفسیر ابن کثیر ۱/ ۱۹۴)

پ ۲/ واتای (لیله القدر) چیه؟

وئام / (وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ) (القدر- ۲)

واته: تو چوو زانیت شهوی به ریژ و قه در و به پیت و فیهر چیه و چه نده به به ره که ته. زانایان ده لئین (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دوومانای هه یه: یه کیکیان به مانای پله و پایه ی بهرز و بلند دیت ، ده لئین (فَلَانَ ذُو قَدْرِ الْعَظِيمِ) واته فلان که س خاوه ن قه دریکی زوره و اتا خاوه نی مه نزیله ت و ریژیکی گه وره یه، ریژی هه یه له ناو خه لکدا و پله و

پایه ی هدیله له ناو خه لکدا. (وَمَا أَذْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ) بۆ مه بهستی به گه و ره دانان و گه و ره کردنی شه و کاره به کارده هیتریت و سودی لی دهبینریت، له قورئاندا له نایه تیکی ترداده فرمویت (وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ) (القارعة - ۳) واته: تو چوزانیت داچله کینه ر چییه؟ بۆ مه بهستی به گه و ره زانینه. که واته (لیله القدر) شه و یکی خاوه ن ریزو مه نزیلهت و پله و پایه ی گه و ره یه. (تفسیر ابن عثیمین / جزء ۲۷۰/ ۲۷۰)

مانای دووه میشیان (القدر) به مانای (لیله التقدير) دیت واتا نه خشه کییشان و قه زاو قه دهر که له قه زاو قه دهر وه هاتوه، په و ره دگار چاره نووسی مروقه بنوسیته. (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) واته شه و شه وه یه که (التقدير) ی سالانه داده نریت. خوی په و ره دگار نه خشه ی ژیاننی شه و مروقه بۆ سالیك که بیگومان له شه زله وه نوسراوه به لام له و شه و هدا بۆ مه لاییکه دهری ده خات و جیای ده کاته وه و دیاری ده کات (التقدير) ی ژیاننی مروقی تیا دا ده کريت چاره نووسی مروقی تیا دا بریار ده دریت بۆ سالیك جا هه ردوو مانا که ییشی ته واو و دروسته، خوی په و ره دگار له سوره تیکی تر دا که ده فرمویت: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (۳) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (الدخان ۳-۴) واته: به راستی ئیمه شه قورئانه مان له شه و یکی پیروزدا ناردوته خواره وه بیگومان ئیمه ترسینه رین. له و شه وه ی که قورئانی تیا دا دابه زیوه یه که م شه و یکی موبارک و پیروزه، دووه میشیان له و شه و هدا هه موو شه مریک که حیکمه ته و کار له جییه جیا ده بیته وه، (له م شه و هدا تا سالیکی تر بریار ده دریت فلاته که س دل خوشه یان دل خوش نییه، فه قیره یان ده وله مه نده، نه خوشه یان له ش ساغه به لام و موسیبهت و عافیتهت و هه موو شتیکی تا سالیك له م شه و ه دا بوبریار ده دریت) (حدیث المساء من الدروس والمحاضرات والتعليقات بنبا/ ۲۲۵)

الازهری ده لیت: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) به واتای شهویکی گه وره و به پله و پایه یه، وه کو خه لکی ده لیتن فلانه کهس لای ته میر (قه در) ی هه یه و ریژو پله و پایه ی هه یه و ده لیتن (قه در) ی فلانم گرت) واته به گه وره و به ریژم دانا. خودای گه وره له نایه تیکی تردا ده فهرمویت: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (الزمر- ۶۷) واته: ته وانه وه کو پیوست خویان نه ناسی و ریژیان لی نه گرت.

وده لیتن کرده وه ی چاک له و ریژانه (قه در) و پله و پایه ی خوی هه یه له به ره وه ی په رستشی تیادا قبوله و وهرده گیریته. (تفسیری الخازن والبعوی ۶/ ۲۶۴)

۳/ خودای گه وره به دانانی شهوی قه در جی ی ته مه ن کورتی ئومه تی ئیسلامی له چاو ئومه تانی تردا پر کرده ته وه؟

ولام / (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ) (القدر- ۳)

واته: شهوی قه در ی به ریژ له هه زار مانگ ریژدارو خیردارتره (واته پاداشتی عیبادهت و خواپه رستی ته و شهوه زیاتره له هه زار مانگ) زانایان ده لیتن ئومه تانی پیش ئیسلام ته مه نیان دریژ بووه له و ته مه نه دریژدا عیباده تیکی زوریان بو خوی گه وره ته نجام داوه و ته جرو پاداشتیکی زوریان بو خویان کو کرده ته وه به لام ته مه نی ئومه تی ئیسلام کورته له چاو ته وان وه کو پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: (أَعْمَارُ أُمَّتِي مَا بَيْنَ السَّتِينِ إِلَيَّ السَّبْعِينَ ، وَأَقْلَهُمْ مَنْ يَجُوزُ ذَلِكَ) (وحسنه الألباني في صحيح الترمذي ۳۵۵۰)

واته: (ته مه نی ئومه ته کهم له نیوان شهست بو حه فتا ساله که میکیان نه بیته له وه زیاتر ده کات) به شیوه یه کی گشتی ئومه تی ئیسلام ته میکی کورتیان هه یه سه بارهت به ئومه تانی تر، به لام خوی گه وره ته مه نه کورته ی بو جی

کردونه ته وه که وا شهوی قهردی بۆ داناون که ههر که سیک له و شه و هدا تا و ه دانی بکاته وه و زیندوی بکاته وه به عیبادهت کردن و په رستنی خوی گه وره خیری هزار مانگی بۆ نه نوسریت که هه شتاوسی سال و چوار مانگ ده کات، نه ویش ره همتی خوی گه وره به به م ئوممه ته تا و ه کو غم و خه فته نه خون له ئوممه تانی تردوا نه که ون له عیبادهت کردن و په رستنی خودای گه وره دا.

ثم شه وه که له هه موو شه وانی تری سال خاوهن مه نزیلهت ترو خاوهن شه ره ف و خاوهن پله و پایه به رزتره پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: (فیه لیلۃ حیر* مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حُرِمَ حَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ) (رواه أحمد ۸۷۶۹- صححه الألبانی فی صحیح الترغیب) واته: ره مه زان شه ویکی تیادایه (مه به ست شهوی قه دره) خیر و پاداشتی هزار مانگی هه یه هه رکه سیک له خیر و پاداشتی ئه و شه وه بی به ش بیّت، ئه وه به راستی هه موو خیریکی له ده ست چوره.

قتاده ده لیت: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ) (القدر- ۳) په رستنی شهوی قه در خیری زیاتر له هزار مانگی هه یه له و شه وانه ی که قه دری تیادا نه. (ابن ابی شیبه) له (حسن) وه ده یگیری ته وه: هه یچ رۆژیکم نه بینیه فه زل و گه وره بی بیّت به سه ر رۆژیکی یان شه ویکی تردا جگه له شهوی قه در نه بیّت خه یرو چاکه و پاداشتی هزار مانگی هه یه. (الدر المنثور - ابن السیوطی ۵۳۷/۵)

پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: (مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) (رواه البخاری- ۱۹۰۱) (ومسلم ۷۵۹) واته: وه هه ر که سی شهوی قه در هه لسیّت به شه و نویتۆ خوا په رستی به ئیمان وه وه چا وهر پی پاداشتی بی له خوا ئه وه خوا له هه موو تا وانه کانی پی شوی خو ش ئه بی.

پ/ ژماره ی ئه و مه لاتیکه تانه ی که له شهوی قه دردا داته به زن زیاتره له ژماره ی ورده بهره کانی سه زهوی؟

وآم / ﴿تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا مِنْ كُلِّ امْرٍ﴾ يَأْذِنُ (القدر- ٤)

واته: له و شه و هدا فریشته و (جبریل) یش له ناویاندا دینه خواره وه به فه رمانی پهروه دگاریان له هه موو کاروباریکدا.

﴿تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْذِنُ رَبِّهِمْ﴾ فریشته کان تیایدا داده به زن واته له شوینیکه وه

بۆ شوینیکی تر چونکه فریشته کان نیشته جی ی ئاسمانه کانن که هوت چینه له ویوه داده به زن بۆ زهوی به ئیزن و ریگه پیدانی خودای پهروه دگار، دابه زینی مه لاتیکه ت و دابه زینی (جبریل) یش ره حمه ت و خه یرو بهره که تی له گه له.

(وَالرُّوحُ) مه به ست (جبریل) ه خودای گه و ره ناوی تایبه ت کردوه وه که فزل و ریزو پله و پایه.

(مِنْ كُلِّ امْرٍ) به هه موو فه رمانیک له لایهن خوی گه و ره وه فرمانه که شاراو هیه و نه زانراوه . به ئام دابه زینی مه لاتیکه ت ره حمه ت و بهره که تی له گه له . هه ر شوینیک فریشته و مه لاتیکه ت ده و ره ی بدن ئه و ا رحمه ت و خه یرو بهره که تی تیا داده به زیت. (تفسیر ابن عثیمین / جزء عم / ٢٧٠)

له و شه و هدا فریشته و مه لاتیکه تیکی ئیجگار زور داته به زن بۆ سه ر زهوی وه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموویت: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَلْكُ اللَّيْلَةَ فِي الْأَرْضِ أَكْثَرُ مِنْ عَدَدِ الْحَصَى) (الجامع الصغیر- ٧٧٠٧) واته: (ژماره ی ئه و مه لاتیکه تانه ی که له و شه و هدا داته به زن زیاتره له ژماره ی ورده بهره کانی) ورده به ردو ورده زیخی دنیا

چه ندیک زوره ژمارهی ئه و مه لاتیکه تانه ی له و شه ودا داته به زن له وه زیاتره . تفسیر
ابن کثیر (۴۰۸/۱۴)

پ/۵/ قه در شهوی ناشتی و سه لام و دروودو ره حمه ته؟

ولام/ (سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ) (القدر-۵)

واته: ئه و شه وه ئاسووده یی و ناشتی و هیمنی و ره حمه ت و میهره بانیه، هه تا
کاتی به ره به بیان.

﴿سَلَامٌ هِيَ﴾ (عطاء) ده لیت: مه به سه ت له م نایه ته ئه وه به مه لاتیکه ته کان له شهوی
قه دردا سلا وده که ن له به نده چاکانی خودا ئه وانیه گویرایه لی فرمانی خودان و
خهریکی خودا په رستین.

(الشعبی) ده لیت: مه لاتیکه ته کان له شهوی قه دردا سلا و له ئه هلی مزگه وته کان
ئه که ن تا ده رکه وتنی سپیده ی فه جرو بانگی به یانی.

(الضحاک) ده لیت: هیچ بریاریک نادریت له و شه ودا ته نها ناشتی و سه لام
دروودو ره حمه ته . (تفسیر الخازن والبغوی ۴۷۰/۵)

﴿حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ واته ده ست پی ده کات له ئاوا بوونی خور تا وه کو ده رکه وتنی
فه جرو و سپیده به یانی . (تفسیر الشوکانی ۶۳۵/۵)

(سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ) (القدر-۵) (قتاده) و (ابن زید) ده لیت: واته ئه و شه وه هه مووی
خه یرو چاکه یه هیچ خراپه ی تبادا نییه تا وه کوسپیده ی به یانی. (تفسیر ابن کثیر ۱۹۵/۴)

پ/۶/ هیماو نیشانه کانی شهوی قه در چیه ؟

ولام/ له باره ی نیشانه کانی ئه م شه وه وه پیغه مبه ری خوا (علیه وسلم) ده فه رمویت: (لیلة
القدر لیلة طلقة، لاحارة ولا باردة، تُصبح الشمس یومها حمراء ضعیفة) (صحیح ابن خزیمه ۲۹۱۲)

واته: نیشانه‌ی شهوی قه‌دریش ئه‌وه‌یه شه‌ویکی سافه نه سارده‌و نه گهرمه، وه خۆریش که به‌یانیه‌که‌ی هه‌لدیت سوورو لا‌وازه.

له‌فه‌رموده‌یه‌کی تر‌دا پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویت:

(ليلة القدر في العشر البواقي، من قامهنَّ ابتغاءَ حَسَبِهِنَّ، فإنَّ اللهَ تبارك وتعالى يغفرُ له ما تقدَّم من ذنبه وما تأخَّر، وهي ليلةٌ وترٌ: تسعٌ أو سبعٌ أو خامسةٌ أو ثالثةٌ، أو آخر ليلة، وقال رسولُ الله: إنَّ أمارَةَ ليلةِ القدرِ أنَّها صافيةٌ بلجةً، كأنَّ فيها قمرًا ساطعًا، ساكنةٌ ضاحيةٌ لا بَرَدٌ فيها ولا حَرٌّ، ولا يجلُّ لكوكبٍ [أن] يُرمي به فيها حتى يصبح، وإنَّ أمارتها أن الشمس صبيحتها تخرج مستويةً ليس لها شعاعٌ، مثل القمرِ البدرِ، لا يجلُّ للشيطانِ أن يخرجَ معها يومئذٍ) (مسند احمد ٢٢٧٦٥) (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد ١٣٣٨٠)

واته: ليلة‌القدر له ده‌ پۆژی کۆتای مانگی ره‌مه‌زانه‌وه‌یه هه‌ر که‌سی شه‌وی قه‌در هه‌لسیت به‌ خواپه‌رستی وچاوه‌رپی پاداشتی بی له‌ خوا ئه‌وه‌ خوا له‌ تاوانه‌کانی پیشوی خۆش ئه‌بی، له‌پۆژه‌ تاکه‌کاندا ده‌بیټ نۆ یان هه‌وت یاپینج یا سی یاخود کۆتا شه‌و نیشانه‌ی شه‌وی قه‌دریش ئه‌وه‌یه که‌ شه‌ویکی سافه‌ نه‌ سارده‌و نه‌ گهرمه‌، مانگ تبادا به‌روونی دیاره‌ وه‌ له‌و شه‌وه‌دا هیچ نه‌یزه‌کیک تیناگیریت تا به‌یانی، وه‌ خۆریش که‌ به‌یانیه‌که‌ی هه‌لدی سوورو لا‌وازه‌ وه‌کو مانگ وایه‌ هیچ تیشکیکی نییه‌، هه‌رگیز خۆر شه‌یتانی له‌گه‌ل نابیت.

پ/شه‌وی قه‌در ده‌که‌ویتته‌ چی شه‌ویکه‌وه‌؟

وَأَم / عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّحِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ [بخاری / الاعتكاف / ۱۹۲۲]

(عائشة) (خوای لی رازی بیّت) ده لئی: پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) : ده شهوی کۆتای رهمه زان له مزگه وتدا ده مایه وه ههتا خوای گه وره بر دیه وه بو لای خوئی، پاشان هاوسه ره کانی دواى خوئی ته وکاره یان کرد.

له فه رموده یه کی تر دا پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمویتی:

عن ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّحِرِ - يَعْنِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ - فَإِنْ ضَعُفَ أَحَدُكُمْ أَوْ عَجَزَ فَلَا يُعْلَبَنَّ عَلَيَّ السَّبْعِ الْبَوَاقِي) (بخاری/ صلاة)

(التراویح/ ۱۹۱۱) (ابن عمر) (خوای لی رازی بیّت) ده لئی: پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) : فه رمویه تی: (بگه رپین به شوینی ده شهوی کۆتایدا - واته شهوی قه در - ته گه ره که سیکتان بی هیز بوو یان نه ی توانی با هه وتی کۆتایی له ده ست نه دات.

له فه رموده یه کی تر دا پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمویتی:

عن زَرِّ بْنِ حُبَيْشٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ أَبِي بْنَ كَعْبٍ (رضي الله عنه) فَقُلْتُ: إِنَّ أَخَاكَ ابْنَ مَسْعُودٍ يَقُولُ: مَنْ يَفُتْمِ الْحَوْلَ يُصِيبُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، فَقَالَ: رَحِمَهُ اللَّهُ، أَرَادَ أَنْ لَا يَتَّكِلَ النَّاسُ، أَمَا إِنَّهُ قَدْ عَلِمَ أَنَّهَا فِي رَمَضَانَ، وَأَنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّحِرِ، وَأَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، ثُمَّ حَلَفَ - لَا يَسْتَشِينِي - أَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ.

فَقُلْتُ: بِأَيِّ شَيْءٍ تَقُولُ ذَلِكَ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ؟ قَالَ: بِالْعَلَامَةِ - أَوْ بِالْآيَةِ - الَّتِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا تَطْلُعُ يَوْمَئِذٍ لَا شُعَاعَ لَهَا. (مسلم - ۶۳۱)

واته: (زڙي ڪورِي حوبه ٺش) (خوآي لِي رَازِي بِيٺ) ده لِي: ٲرسيارم ڪرڊ له
 (ٺوبه ي ڪورِي سعد) (خوآي لِي رَازِي بِيٺ) و وتم (مسعود ي برات ده لِيٺ: ٺه وه ي
 به ڊرِيٺآي سال شهو و ڙوڙ شهو نوِيٺ بڪات به شهو ي قه ڊر ده گات، ڊياره ڙه حمه تي
 خوآي لِي بِي ويستويه تي خه لڪي ٲال نه ڊنه وه، چونڪه ٺه و چاڪ ده زانِيٺ
 كه له ڙه مه زانڊايه، وه له ده شهو ي ڪوٺايشڊايه و شهو ي بيست و حه وتيشه، ٲاشان
 سوِيڊي خوآرڊ به بِي ڊوڊ لِي كه شهو ي بيست و حه وته، منيش وتم: به چ شتِيڪ
 (به لگه يهڪ) ٺه وه ده لِيٺ ٺه ي (ابو منڊر)؟ وتي به و نيشانه و به لگه يه يه ي كه
 ٲيغهمبه ر (عليه وسلم) باسي فهرموه، كه ٺه ويش ٺه وه يه ڪاتي خوڙ هه لڊيٺ
 تيشڪي نييه.

ٲٲ / بؤ به ده سته يناني ٺه و شهو ٲيرؤزه ٲيوسته چي بڪه يٺ؟

وَأَم / عَن عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا دَخَلَ الْعَشْرَ أَحْيَا
 اللَّيْلَ وَأَيَّظُ أَهْلَهُ، وَحَدَّ، وَشَدَّ الْمِئْزَرَ. [بخاري / صلاة التراويح / ١٩٢٠]

واته: (عائشه) (خوآي لِي رَازِي بِيٺ) ده لِي: ٲيغهمبه ر (صلي الله عليه وسلم) ڪاتي گه يشته ده
 شهو ي ڪوٺايي (ڙه مه زان) شهو گاري (به خوا ٲه رستي) ده برده سهرو، خي زانه ڪاني
 هه لڊه سان و خوِي مانڊو ده ڪرڊو ٲشتو يني لِي قايم ده ڪرڊ بؤ خودا ٲه رستي.

له فهرموڊه يه ڪي ترڊا ده ي گيڙي ته وه. قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ
 وَأَقِفْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فَمَا أَقُولُ؟ قَالَ: قُولِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي (صحيح سنن

الترمذي ٣٥١٣ صححة الاباني)

واته: ڊايڪه عائشه ٲرسياري له ٲيغهمبه ر ڪرڊ (صلي الله عليه وسلم) فهرموي: ٺه گهر
 گه يشتمه ليله القڊر چي بليم فهرموي ٺه م ڊوعايه زؤر بڪه: (اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ

الْعَفْوُ فَاعْفُ عَنِّي) واته خواجه تو عهفو و لیبورددهی و لیبورددهیت خویش تهوی
خواجه لیمان بیوره خواجه لیمان خویش ببه.

پ ۹ / تهو ناموژگاریانهی فیری بویون لهسوره تی (القدر)؟

ولام / فیری تهو ناموژگاریانهی خواره وه بویون:

۱ - شهویکه قورثانی پیروزی تبادا دابه زیووه : (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ)

۲ - شهویکی پیروزو موباره که : (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ)

۳ - شهویکه خالیه له خراپه و خراپه کاری پره له چاکه و چاکه کاری : (سَلَامٌ هِيَ حَتَّى
مَطَّلَعِ الْفَجْرِ)

۴ - شهویکه فریشته کان دینه خواره بو سهر زهوی له گهل خویان خیر و بهزی

وچاکه دهینن (تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا يَأْتِنُ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرِ)

۵ - شهویکه خودای گوره تبایدا ته جهل و رزق و پروزی بنده کانی تبادا دنوسیت
(فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ)

۶ - شهویکه پاداشتی چاکه تبادا ده گات ههزار سال (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ)

۷ - شهویکه پهرستن تبادا ده بیت هوکاری سرینه وهی تاوانه کانی پیشوو . (مَنْ قَامَ

لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)) (رواه البخاري و مسلم) واته: وه

هه که سی شهوی قهر هه لسیت به شهو نویتو خواپهرستی به تیمانه وه وه

چاوهرپی پاداشتی بی له خوا ته وه خواله هه مووتوانه کانی پیشوی خویش ته بی.

۸ - شهویکه بو خوداپهرستی و دور که وتنه له چیژوو خویشیه کانی دنیا (كَانَ النَّبِيُّ

صلى الله عليه وسلم إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِزْرَهُ، وَأَحْبَبَ لَيْلَهُ، وَأَيَّقُظُ أَهْلَهُ) (رواه البخاري

ومسلم)

واته: (عائشه) (خوای لی رازی بیّت) ده لی: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کاتی گه یشته ده شه وی کوتایی (رهمه زان) شه و گاری (به خوا په رستی) ده برده ده سه رو، خیزانه کانی هه لده سان و خوئی ماندوو ده کردو پشتوینی لی قایم ده کرد بو خودا په رستی ۹- شه وی که به سروشت له شه وه کانی ترجیا وازه به به یانیه که شیه وه:

(لَيْلَةُ الْقَدْرِ سَمْحَةٌ ، طَلْقَةٌ ، لَا حَارَّةٌ ، وَلَا بَارِدَةٌ ، تُصْبِحُ الشَّمْسُ صَبِيحَتَهَا ضَعِيفَةً

حَمْرَاءَ) (أخرجه الطيالسي رقم : (۳۴۹) ، وابن خزيمة : (۲۳۱/۳) ، والبخاري : (۴۸۶/۱) ، و سندُه

حَسَنٌ) واته: شه ویکی بی دنگ و پروونه. نه گه رمه و نه سارده و خوئی به یانیه که ی تیشکی لاوازو سوری ده بیّت.

۱۰- شه وی که خودایگه وره سوره تکی به ناویه وه ناردوه ته خواره تاوه کورپوژی دوی ده خوینریته وه.....

(وآخر دعوانا الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا

محمد وعلى آله وصحبه أجمعين)

* سه چاوه کمان *

۱/ قورنانی پیروژ

۲/ «الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلي الله عليه وسلم وسننه وأيامه» ناسراو به (صه حیحی بوخاری) نویسنی أبو عبد الله محمد بن إسماعیل بن إبراهيم

بن المغيرة بن بردز الجعفي البخاري). ناسراو به (تیمام بوخاری) سالی وهفات ۲۵۶ هجری

۳/ المسند الصحيح المختصر من السنن بنقل العدل عن العدل إلی رسول الله صلي الله عليه وسلم (ناسراو به (صحيح مسلم) نویسنی أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم بن ورد بن

كوشاذ القشيري النيسابوري ناسراو به (تیمام موسلم) سالی وهفات ۲۶۱ هجری

۴/ الجامع لأحكام القرآن (تفسیر القرطبي) نویسنی (محمد بن أحمد الأنصاري القرطبي أبو

عبد الله) ته حقیق کردنی (عبد الله بن عبد المحسن التركي) سالی دهرچوون ۱۴۲۷ هجری

۵/ (تفسیر الخازن لباب التأویل في معاني التنزيل) نویسنی (علاء الدين علي بن محمد بن

إبراهيم بن عمر الشیحي أبو الحسن) ناسراو به (بالخازن) سالی وهفات ۷۴۱ هجری

۶/ تفسیر القرآن العظيم (تفسیر ابن كثير) نویسنی (إسماعیل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي

أبوالفداء عماد الدين) ته حقیق کردنی (سامي بن محمد السلامة) سالی دهرچوون ۱۴۲۰ هـ

۷/ (صحيح سنن الترمذي) نویسنی (الترمذي) ته حقیق کردنی (محمد ناصر الدين

الألباني) سالی دهرچوون (۱۴۱۹ - ۱۹۹۸)

۸/ (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) نویسنی (علي بن أبي بكر الهيثمي نور الدين) ته حقیق کردنی

(المحقق) سالی وهفات (۸۰۷ هجری)

۹/ (صحيح ابن خزيمة) نویسنی (محمد بن إسحاق بن خزيمة السلمي النيسابوري) ته حقیق کردنی

(محمد مصطفى الأعظمي - محمد ناصر الدين الألباني) سالی وهفات (۳۱۱ هجری)

۱۰/ (تفسیر الشوكاني) نویسنی (محمد بن علي بن محمد الشوكاني، الملقب ببدر الدين

الشوكاني) سالی وهفات (۱۲۵۰ هجری)

- ۱۱/ (صحيح الجامع الصغير وزيادته) نوسينى (محمد ناصر الدين الألباني) سالى دەرچون ۱۴۰۸ هـ)
- ۱۲/ (تفسير القرآن الكريم) (تفسير العثيمين) نوسينى (محمد بن صالح العثيمين)
- ۱۳/ (تفسير الدر المنثور في التفسير بالمأثور) دانانى (عبد الرحمن بن كمال الدين أبي بكر بن محمد سابق الدين خضر الخضيرى الأسيوطي) (جلال الدين السيوطي)، (ته تحقيق كردنى (عبد الله بن عبد المحسن التركي) سالى وهفات (۹۱۱ هيجرى)
- ۱۴/ (حديث المساء من الدروس والمحاضرات والتعليقات بنباز) نوسينى (عبد العزيز بن باز) ته تحقيق كردنى (صلاح الدين عثمان أحمد) سالى دەرچون (۱۴۳۲ هيجرى)
- ۱۵/ (صحيح الترهيب والترغيب) نوسينى (محمد ناصر الدين الألباني) سالى دەرچون ۱۴۲۱ هـ
- ۱۶/ (مسند الإمام أحمد بن حنبل) دانانى (أحمد بن حنبل) ته تحقيق كردنى (شعيب الأرنؤوط وآخرون) سالى وهفات (۲۴۱ هيجرى)

* سه رچا وه كوردیه كان *

- ۱/ (تهفسیری ریبهەر) نوسينى (م. محمد عبدالکريم) سالى دەرچون ۱۴۴۰ هيجرى
- ۲/ (تهفسیری رامان) نوسينى (مهلا ئەحمەد کاکه مهحموود) سالى دەرچون ۱۴۲۶ هيجرى
- ۳/ (تهفسیری ناسان بو تیگه یشتنی قورئان) نوسينى (برهان محمد أمين)
- ۴/ (پوختهی تهفسیری قورئان) نوسينى (محمد مهلا صالح)
- ۵/ (تهفسیری گولشهەن) نوسينى (نقام الدين عبد الحميد) چاپی یه کهم ۱۴۲۷ هـ